

de saakaldte unge Mennesker ikke være saa meget unge Folk; de komme høit op i Creditverne, i det Mindste i Ministerierne. Men de Andre ere ikke medtagne her; det er dem, der bevilges Penge til paa Finantsloven, som stilles til Ministerens Disposition, hvor han er istand til at tage de personlige Hensyn, som han maa finde det rigtigt og nødvendigt at tage for at afpasse det efter de enkelte Personers Lær. — Endnu skal jeg tillade mig at rette en Begjæring til det høie Thing, og det er, at man ikke vil sætte det Tillæg, der maatte blive bevilget, ind paa Finantsloven; thi jeg er bange for, at det saa vil blive det Samme som forrige Gang, at det vil møde en Modstand paa et andet Sted, som gjør, at Resultatet for Embedsmændene bliver det samme som i Fjor, nemlig at de Intet faae. Jeg skal ikke have Noget imod, at De begrænde Loven til den Tid, De maatte finde passende, men jeg maa rigtignol meget indstændig anmode Dem om ikke at optage Forslaget paa Finantsloven.

Formanden: Der er indgivet Begjæring om Afslutning af Forhandlingerne. Der er indlertid for Diebliffet ikke indtegnet nogen Løser; maa jeg spørge, om Nogen begjærer Ordet? (Op-hold). Da Ingen begjærer Ordet, er Forhandlingen afsluttet uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

B. Solm: Uagtet vi nu fra den ærede Finantsministers Side hørte en indstændig Anmodning til Thinget om ikke at give denne Lønningsforhøielse paa Finantsloven, kan jeg dog ikke fravige den Anstuelse, jeg har udtalt om, at dette vilde være det Heldigste, naar Lønningsforhøielsen kun skulde gives for et Aar. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finantsudvalget.

Scavenius: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer. Mine Grunde derfor har jeg havt Leilighed til at udvikle i mit Foredrag i Dag. Just fordi jeg ikke tror, at det vil være heldigt at lade Loven ligge og at opføre Lønningstillæget paa Finantsloven, just derfor tror jeg, at det Bedste vil være at lade denne Lov gaa i et særligt Udvalg.

Formanden: Der bliver først at stemme over Medsættelsen af et særligt Udvalg, og kun for saa vidt dette maatte blive forkastet, vil der blive stemt over Forslaget om Sagens Henvisning til Finantsudvalget.

Himestad: Jeg vilde have udtalt mig i

samme Retning som det ærede Medlem, der nylig talte. Det forekommer mig, at det at henvise dette Lovforslag til Finantsudvalget vilde være paa Forhaand at træffe en Afgjørelse af Spørgsmaalet, hvortil det ikke er modent for Diebliffet. Forslaget, saaledes som det foreligger, er jo et vedvarende Forslag. Det er muligt, at man vil komme til at indskrænke det til kun at gjælde for et enkelt Aar eller muligt til kun at gjælde for nogle enkelte Aar; men alt dette vil være Gjenstand for nærmere Drøftelse, som ikke paa Forhaand skal affjæres ved, at Sagen henvises til Finantsudvalget. Jeg skal derfor støtte det af det ærede Medlem fremsatte Forslag.

Bojsen: Medens jeg ikke just tror, at en Afstemning over det Spørgsmaal, som her foreligger, nemlig Spørgsmaalet om at henvise Lovforslaget til Finantsudvalget, kan eller bør tillægges den Vægt, at Thinget dermed skulde udtale sin Mening om, hvor vidt Lønningstillæget bør optages paa Finantsloven eller ikke, tror jeg derimod i Modsetning til, hvad det ærede Medlem, der nu satte sig, udtalte, at der vil komme til at ligge en anden Betydning i Afstemningen derover. Derfor nemlig det høie Thing vedtager at henvise dette Lovforslag til Finantsudvalget, tror jeg, at det dermed maa anses som givet, at man ikke vil give Lønningstillæget for længere Tid end for det kommende Finantsaar og mulig ogsaa for det indværende, saaledes at altsaa Spørgsmaalet om et vedvarende Lønningstillæg dermed vil være afgjort. Saaledes maatte jeg i alt Fald opfatte Afstemningen, og det vilde være vanskeligt for Finantsudvalget at kunne gaa ud fra noget Andet, naar Forslaget blev henvist til det. Jeg skal anbefale, at man henviser Forslaget til Finantsudvalget, netop fordi jeg mener, at det Spørgsmaal allerede nu er modent til Afgjørelse, hvor vidt dette Lønningstillæg bør indskrænkes til kun at gjælde for et enkelt Aar. Jeg tror, at Anstuelserne derom have havt saa tilstrækkelig Leilighed til at ordne og sætne sig, at det høie Thing vistnok allerede nu vil kunne give et Votum, som vil gaa ud paa at indskrænke Lønningstillæget til kun at gjælde for et enkelt eller for 2 Aar. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, hvor vidt det vil være rigtigt at optage Lønningstillæget paa Finantsloven, hvad den høitærede Finantsminister saa stærkt fraraadede, staar det jo i Udvalgets Haand at tage under Overveielse, om man vil anfse dette for at være det Rigtige eller ikke. Jeg kan tænke mig, at der kunde udvilles sig Forhold, som talte for enten at foretrække den ene eller den anden Vej, men dette vil navnlig komme frem, naar Udvalget har faaet Leilighed til at komme dybere ind paa selve Behandlingen af Lovforslaget. Skulde man komme til det Resultat, at man maatte undersøge de forskjellige Lønningsafsaer, og skulde man mulig komme til en forskjellig An-